

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/131/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010091
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:1118010091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti odsúdeného T. S., narodenému dňa XX. P. XXXX v C., trvale bytom Q. - D., t. č. na slobode, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného T. S. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2018, č. k. 1PP/79/2018-45, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. S.
z a m i e t a .

o d ť o v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2018, č. k. 1PP/79/2018-45 bola v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej aj Tr. por. a Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného T. S. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 22.03.2017 sp. zn. 1T/140/2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.10.2017 sp. zn. 2To/73/2017.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Dňa 13.06.2018 bol na tunajší súd postúpený z Okresného súdu Bratislava I návrh odsúdeného T. S. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. T. S. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.03.2017 sp. zn. 1T/140/2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.10.2017 sp. zn. 2To/73/2017 pre trestný čin krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o treste odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.04.2013 sp. zn. 7T/49/2012, právoplatným dňa 19.04.2013, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Predmetný trest odňatia slobody si odsúdený riadne vykonal v období od 20.02.2012 do 20.08.2013. Lehotu podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. tak odsúdený nutným započítaním výkonu tohto zrušeného trestu už splnil (§ 45 Tr. zák.).

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené tieto listinné dôkazy: návrh odsúdeného z č.l. 1, úradný záznam z č.l. 4, rozsudok OS Bratislava I sp. zn. 1T/140/2007 z č.l. 6-10, rozsudok OS Bratislava I sp. zn. 7T/49/2012 z č.l. 11-12, aktuálne lustrácie na odsúdeného z č.l. 21-25, hodnotenie ÚVTOS z č.l. 27 a 29, skrátený výpis klienta z č.l. 28, aktuálne lustrácie na odsúdeného z č.l. 35-40.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, resp. hodnotenia priebehu plnenia programu zaobchádzania odsúdeného (naposledy spracovaného pedagógom ústavu pred ukončením výkonu

trestu dňa 20.08.2013) vyplynulo aj nasledovné (podstatné citácie): „Menovaný je ženatý. Je bezdomovec. Má ukončenú základnú školu. Pred výkonom trestu pracoval ako vrátnik. Do výkonu trestu bol dodaný dňa 23.02.2012 do ÚVV Bratislava.

V minulosti bol 19/11-krát súdne trestaný. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na priemernej úrovni. Menovaný sa snaží dodržiavať ústavný poriadok, rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov, až na jeden prípad sa mu to celkom darilo. V správaní odsúdeného neboli zaznamenané konflikty a interakčné prejavy. Vo svojich veciach si udržiava primeraný poriadok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. Počas sledovaného obdobia mu nebola udelená disciplinárna odmena, disciplinárny trest mu bol uložený za zhromažďovanie liekov. Voľný čas využíva hlavne na sledovanie televízie, hranie spoločenských hier. O ponuku aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti neprejavuje záujem. Na oddiele sa zúčastňuje výkonu prác pre ústav. Pracovne nie je zaradený zo zdravotných dôvodov. Vzťah s vonkajším prostredím udržiava s manželkou formou korešpondencie a občasných návštev. Je orientovaný na možnosti využitia psychologických služieb v indikovaných situáciách alebo na vlastnú žiadosť. Podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je u odsúdeného rizikový stupeň stredný, preto sa javí jeho resocializačná prognóza ako menej priaznivá. Menovaný si uvedomuje podiel viny za svoj trestný čin a prejavuje kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Je to však starý recidivista a záleží od spoločnosti, do ktorej sa zaradí, či sa ešte dopustí trestnej činnosti. Podieľa na plnení programu zaobchádzania.“

Z odpisu registra trestov a oboznámených rozhodnutí súdov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 21-krát súdne trestaný (vrátane spomenutého odsúdenia) najmä pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť, pričom doteraz mu bolo uložených už 16 nepodmienečných trestov odňatia slobody (v jednom prípade išlo o neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), pričom prvý nepodmienečný trest vykonal dňa 03.10.1974 a posledný trest dňa 20.08.2013 (Okresný súd Bratislava I sp. zn. 7T/49/2012), po výkone ktorého sa v dňoch 12.10.2013 a 17.11.2014 dopustil 2 priestupkov v súvislosti so zákazom fajčenia a dodržiavania čistoty a poriadku, za čo bol postihnutý vždy napomenutím.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí uviedol: „Z výkonu trestu som bol prepustený pred 5 rokmi. Viedm riadny život pracujúceho človeka, nemám žiadne problémy.“ V rámci svojho konečného návrhu odsúdený požiadal o možnosť viesť na slobode riadny život pracujúceho človeka a poukázal aj na svoj zdravotný stav.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol: „V hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu navrhol zamietnuť návrh odsúdeného pre nesplnenie materiálnych podmienok.

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa a trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods.

1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva (má vykonávať) trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený T. S. po započítaní už vykonaného trestu v inej trestnej veci vykoná (vykonal) potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t.j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa nejavila ako splnená, pretože odsúdený má evidovaný disciplinárny trest počas vykonaného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/49/2012 a ktorý trest bol zrušený v rámci uloženia súhrnného trestu vo veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/140/2007, resp. z hodnotenia ústavu nebolo zrejmé také „polepšenie“ odsúdeného, ktoré by tento záver súdu zmenilo.

Splnená nebola dôsledne však tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného T. S. bolo podľa názoru súdu riziko recidívy príliš veľké.

Súd len upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Odsúdený bol doposiaľ 21-krát súdne trestaný (!!!), pričom sa v minulosti dopustil rôznorodých trestných činností, pre ktorú mu bolo uložených až 16 trestov odňatia slobody spojených s jeho výkonom (!!!). Odsúdený T. S. je recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, pričom účel uložených trestov v jeho prípade zjavne plnil v minulosti len funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti (teda mu bolo zabránené obmedzením osobnej slobody páchať ďalšiu trestnú činnosť) a na odsúdeného nemá žiaden podstatný vplyv čo do motivácie na zmenu v jeho správaní. Preto sa súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodov v hodnotení uvedených. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený T. S. by na slobode viedol riadny život, čoho dôkazom boli i jeho priestupkové postihy, resp. priestupky spáchané len krátko po tom, ako dňa 20.08.2013 vykonal posledný trest odňatia slobody.

Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom má vykonávať uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného T. S. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, ktorého vedenie dostatočne nepreukázal ani v podmienkach výkonu trestu.

Na tomto závere nemohli zmeniť nič ani skutočnosti uvádzané odsúdeným na verejnom zasadnutí.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený T. S.. Prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí vzdal.

Odsúdený T. S. sťažnosť odôvodnil dňa 27. júla 2018 v rozsahu č. I. 44 spisu len tým, že „podáva v zákonnej lehote odvolanie a toto odôvodní až na pojednávaní.“

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného T. S. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený T. S. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený T. S. nespĺňa podmienky predpokladané vo vyššie uvedenom ustanovení § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky, nakoľko sa už v minulosti opakovane dopustil páchania úmyselnej trestnej činnosti (21 záznamov, t. j. 21x sa dostal do rozporu so zákonom), pričom predchádzajúce odsúdenia nemali naň dostatočný prevýchovný vplyv a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom.

Za tejto situácie, predovšetkým vzhľadom na kriminálnu minulosť, je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody problematická.

Ochrana ostatných členov spoločnosti si vyžaduje u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. S. lako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.